

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 9 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 29go Kwietnia v. s.

Kładziemy tu dalszy ciąg Najmiłościwiej nadgrodzonych za czyny szczególniejszego męstwa w rozmaitych z nieprzyjacielem bitwach przed wejsciem wojsk Rosyjskich do Paryża. Jenerałowie Majorowie, Lewin, Szeff Głuchowski Kirasyerskiego pułku Lewaszew, Jenerałowie Adjutanci: Włodek i Zakrzewski orderem S. Anny 1szej klasy; Czogłokow orderem S. Włodzimierza 2go stopnia; Sipiagin Damas i Pisarew orderem S. Jerzego 3ciej klasy; Xiaże Wołkoński złotą szpadą z dyamentami; Xiaże Szczerbatow orderem S. Jerzego 4tej klasy; Pułkownicy Szeff Razańskiego piechotnego pułku Skobielew orderem S. Jerzego 4tej klasy; zostający w kawalerii Hrabia Apraxin, Fligel Adjutant Hrabia Roszeszuar i Brożyn orderem S. Włodzimierza 3go stopnia; w części kwatremistrzowskiej Podpułkownik Sozonow ord. S. Anny 2giej klasy z dyamentami; Kapitan Danilewski ord. S. Anny 2giej klasy z dyamentami; Trasnin ord. S. Anny 2giej klasy; Podporucznik Sztram 2, Praporczyk Rozenbach, Buturlin i Roczefer, L. G. Siemien: Praporczyk Olenin, Dońskich Kozackich Półkow: Karpowa, Setnik Chwostow, Kuteynikowa 3, Setnik Awilow orderem S. Włodzimierza 4go stopnia; Leyb: Gwar: Półkow: Siemien: Porucznik Wołkow, Ułańskiego Rotmistrz Glazenap, Huzarskiego Adjutant Jenerała Hrabiego Ożarowskiego Sztab Rotmistrz Zybin, Iziumskiego huzarskiego Rotmistrz Sziling orderem S. Jerzego 4tej klasy; w części Kwatrem: Praporczyk Sztrandman i Dońskiego Kozackiego pułku Ilowayskiego 3 Chorąży Tryfonow orderem S. Anny 3ciej klasy. (z Pocz. Półn.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

Obie Gazety Wiedeńskie zawierają w języku Francuskim z tłumaczeniem Niemieckim akt Umowy pomiędzy Pełnomocnikami Mocarstw Sprzymierzonych, a Hrabia Arcezyi Jeneralnym Namieśnikiem Królestwa Francuskiego, w 9ciu artykułach i 10tym dodatkowym zawartej dnia 25go Kwietnia w Paryżu, której treść następująca: 1) Przed wszystkimi twierdzami ustają nieprzyjacielskie kroki, iak tylko ich kommandanci Jenerałom Mocarstw Sprzymierzonych oświadcza, iż uznają Rząd terazniejszy Francuski. 2) Wojska Mocarstw Sprzymierzonych opuszczają będą ziemię Francuską (iak ta w dniu 1szym Stycznia 1792 ograniczona była) w miarę iak posiadane ieszcze przez Francuzów za temież granicami miejsca i twierdze od wojsk Francuskich opuszczane, i Sprzymierzonym wydawane będą. 3) Do tego opuszczenia i poddania następnie wyznaczają się terminy: a) Twierdze nad Renem i z tamtej strony rzeki, aż do dawnych granic Francuskich, iak te w dniu 1szym Stycznia 1792 były, od daty niniejszej w przeciągu dni 10ciu; b) Twierdze w Pjemencie i w innych częściach Włoskiej ziemi, które do Francyi nienależały w przeciągu dni 14tu; c) Twierdze w Hiszpanii w dniach 20tu; a najbardziej oddalone, gdziekolwiek tylko znajdowałyby się mogły, nie daley iak do 1go Czerwca t. r. Garnizony wychodzą z bronią, bagażami i całą prywatną swoją własnością, tudzież na każdy tysiąc ludzi, (licząc w to chorych i ranionych) mogą wiaść trzy sztuki polowej artyleryi. Pozostała artyleryja, ammunicyja, prowianty, archiwa, plany, modele będą bez wyiatku wydane mianowanym do odbierania twierdz Kommissarzom, załogi zaś Francuskie przepisany im traktem do Francyi powrócą. Sprzymierzeni podniosą także

ze swojej strony oblężenie twierdz wewnątrz Francyi będących, a Namieśnik Jeneralny Królestwa wyda także, wszystkim wojskom Francuskim ieszcze we Włoszech pozostałym, rozkazy niezwłocznego powrotu do Francyi. 4) Toż samo stosuje się do Portów Morskich; iednakże co się tycze stojących tam Okrętów i Arsenalów, zostawiają sobie Umawiające się strony, przy nastąpić mającym ostatecznym traktacie, w szczególności tém rozrządzić. 5) Francuskie floty i pojedyncze okręty, pozostaną w tych miyscach, gdzie się teraz znajdują, prócz okrętów które do przenoszenia depeszy wyprawiane być muszą; iednakże blokada morska wszędzie ustanie, i statki rybackie, tudzież do handlu brzegowego i przewozu żywności potrzebne okręty mogą bez przeszkody wpływać i wypływać z portów. 6) Okręty, któreby teraz zatrzymane były mogły, zwrócone zostaną, i jeżeli zabrane ich, w Kanale i na morzu pułnocnym, w 12cie dni, po wymianie ratyfikacyi tego traktatu, aż do wysp Kanaryjskich w przeciągu iednego miesiąca, a zaś do Równika i za Równikiem w czasie pięciu miesięcy od tejże daty, nastąpićby mogło. 7) Do niezwłocznego i wzajemnego uwolnienia wszystkich jeńców, zakładników &c. bez wymiany i zapłaty mianowani będą Kommissarze. 8) Po podpisaniu terazniejszej konwencyi, wszystkie dostarczenia potrzebne dla wojsk Sprzymierzonych nie będą się już uskuteczniały drogą do tej pory używaną, to jest przez rekwiizycje Jenerałów wojsk Sprzymierzonych, ale za pośrednictwem Władz krajowej Administracyi. 9) Wojska Sprzymierzone w swoim marszu z Francyi na przepisanych Etapach będą opatrywane w żywność i dalsze potrzeby przez towarzyszących im Kommissarzów Francuskich. 10) Artykuł dodatkowy stanowi, iż twierdze w Niderlandach leżące wraz z temi które stoją nad Renem i pod temież samemi warunkami, to jest w przeciągu 10ciu dni od daty niniejszej Sprzymierzonym wydane będą.

Dnia 21go Kwietnia, Xiaże (Duc de) Berry, mając po prawej stronie Marszałka Berthier, po lewej Mar. Moncey i otoczony znaczną innych Marszałków i Jenerałów Francuskich liczbą, odprawił uroczysty wjazd do Paryża. Prefekt Departamentu miał do J. K. Wysokości mowę, w której mu uczucia mieszkańców i radość ich tłumaczył, na którą Xiaże w wyrazach pełnych czułości odpowiedział.

A k t a R z a d o w e

w Zamku Thuilleries 22go Kwietnia 1814.

My Karol Filip Francuski, Syn Francyi, Monsieur, Brat Królewski, Namieśnik Jeneralny Królestwa.

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Art. I. Do każdej dywizyi wojennej posłany będzie nadzwyczajny Kommissarz Królewski. — Cel tego poselstwa jest: 1) Upowszechnić w kraju dokładną wiadomość o wypadkach, które Francya prawemu iey Monarsze powracaia. 2) Upewnić wykonanie ustaw Rządu tymczasowego. 3) Użyć stosownych do okoliczności środków dla przywrócenia i ułatwienia działań Rządu. 4) Powziąć wiadomość względem wszystkich części publicznego porządku.

Art. II. Na ten koniec mianowani Kommissarze mogą rekwirować do wszystkich Władz krajowych, a nawet wydawać rozkazy, którym one winny posłuszeństwo.

Art. III. Ponieważ ci Kommissarze są odpowiedzialni za postępowania Władz i Urzędników szczególnych, przeto mogą ich zawieszać w urzędowaniu, a nawet tymczasowie osadzać ich miejsca — Te ie-

Jeak postanowienia, wraz z powodami Kommissarze przesyłać mają do potwierdzenia Kommissarzom przy Ministeryum, do których to, *respective*, należyć będzie.

Art. IV. Mogą powracać wolność osobom za mniemanie polityczne uwięzionym, jeśli te razem z innego rodzaju przestępstwa nie są do aresztu skazane.

Art. V. Wstrzymają wszystkie przewody i kroki sądownicze przedsięwzięte za Rządu przeszłego z powodu wojennej konskrypcji.

Art. VI. Wstrzymają wszystkie nadzwyczajne rekwizycje, zaciągi, prace około warowni, zatopienia i inne środki, które Rząd przeszły jedynie dla przedłużenia wojny przedsięwbrał.

Art. VII. We wszystkiem znosić się mają z Kommissarzem Interessów Wewnętrznych, i według potrzeby z Kommissarzami innych Depart. Ministerium.

(Podpis) Karol Filip.

Tymczasowy Sekretarz Stanu Baron Vitrolles.

W skutku tego wyroku mianowani następni Kommissarze.

1. Dywizya Paryż. Marszałek Perignon.
2. — Mezieres Xze (Duc) de la Rochefoucauld.
d^o Hadoville.
3. — Metz Marszałek Kellermann.
4. — Nancy Hr. Roger de Damas.
5. — Strasbuurg Kawaler de la Salle.
6. — Besancon Margrabia de Champagne.
7. — Grenoble Hr. August de Juigné.
8. — Toulon Hr. Bruno de Boisselin.
9. — Montpellier Hr. Mateusz de Montmorency.
10. — Toulouse Hr. Juliusz Polignac.
11. — Bordeaux Hr. Dejean.
12. — La Rochelle Pan Gilbert de Voisins.
13. — Rennes Hr. de Ferrieres.
14. — Caen Hr. Karol de Plaisance.
15. — Rouen Pan Begonen Radca Stanu.
16. — Lille Mar Mortier Xze (Duc) de Treviso.
17. — Dijon Jen. Nansouty.
18. — Lugdun Hr. Alexy de Noailles.
19. — Perigueux Jen. Marescot.
20. — Bourges Pan Otto, Radca Stanu.
21. — Tours Vicomte d'Osmond.

Tymże wyrokiem P. Royer-Collard mianowany Dyrektorem Jeneralnym handlu Xiążek, P. Maxim de Choiseul Prefektem Depar. Eury, a P. Riccé Prefektem Orny.

Wyrokiem dnia 19go, tenże Rząd Tymczasowy postanowił, aby wszystkie insignia, ozdoby, pieczęci, i Archiwa, które Oycu Świętemu, po gwałtowném uwięzieniu tej Głowy Kościoła z Jego Stolicy zabrane były, i dotąd w Paryżu lub w innych miejscach Królestwa się znajdują, na powrót Oycu Świętemu do Rzymu odesłane zostały.

Wyrokiem dnia 22go Ministeryum wojenne postanowiło, aby natychmiast żołd miesięczny wojsku Francuskiemu wypłacony został.

Kommissarz Marynarki Malouet, postanowił, że okręt nazwiskiem, le Polonois, który Króla Francuskiego z Anglii do Francji przewiezie, odtąd nosić ma nazwisko Lili. — Tenże Kommissarz w piśmie publiczném oświadczył, że Oficerowie Morscy wszelkiej rangi, przystali na jego ręce akta swojego przystąpienia i swej podległości wyrokom nowego Rządu, lecz że liczba ich tak jest wielka, że nie podobnaby było mianować wszystkie szczególne osoby.

Stosownie do postanowienia Senatora i wielkiego Mistrza Uniwersytetu, uczniowie w szkołach publicznych nie mają odtąd być powoływani ogłosem bębna, ale, iak było zwykle, znakiem szkolnego dzwonka. Skassowana także przeszłego Rządu ustawa, aby wszyscy studenci wojenne nosili mundury.

Od dnia 26go Kwiet. otwarty pocztowy związek pomiędzy Paryżem, Hiszpanią i Portugalią.

Miasta Montpellier, Nismes i największa liczba znakomitszych miast Francuskich poszły za przykładem Lugdunu, Bordeaux i Tuluzy. Wszędzie zgruchotane posagi Bonapartego i znaki Tyranii. Lud dzięknie Niebu za oswobodzenie Ojczyzny i powrót Burbonów. Marselia i Toulon też same oświadczyły uczucia.

Posąg Henryka IV. na Pont neuf, który ma być znowu postawiony, w 1793 w czasie rewolucji od gminu zniszczonym został. Był on zaczęty w 1614, a w 1635 skończony. Kozmian 11. konia do tego posagu darował Maryi de Medicis. Był on dziełem Jana de Boulogne: ozdoby były wykonane podług rysunków P. Franchevilles.

Jenerał Lecourbe, którego Bonaparte posłał był na wygnanie do Lons-le-Saulnier, a potem do Bourges, został powołany przez Hrabiego Artezji, i w stopniu swoim utrzymany.

Odział Bonapartego podwyższył fundusze publiczne na Bursie Paryskiej — Gazety Francuskie czynią uwagę, iż ile razy Bonaparte powracał z iakiejkolwiek kampanii, tyle razy upadały papiery i fundusze bankowe.

W mieście Valence ukazała się dnia 16go Kwietnia następna odezwa Marszałka Augereau do wojska.

„Żołnierze! Senat, iako tłumacz woli Narodu, zmordowany tyrańskim Napoleona Bonapartego iarzem, wyrokiem swoim dnia 2go Kwietnia iego i iego Familiją na zawsze od tronu oddalił. — Nowa Monarchia, mądra i wolna Konstytucya, i jeden z potomków naszych dawnych Królów, zajmują już miejsce Bonapartego i iego despotyzmu. — Wasze rangi, dekoracye, i ozdoby są zapewnione. — Ciało Prawodawcze, Wielcy Dygnitarze, Marszałkowie, Jenerałowie i wszystkie korpusy wojska przystąpiły do wyroków Senatu, i Bonaparte sam, na mocy podpisanego dnia 11go Kwietnia w Fontainebleau aktu, wyrzekł się tronu Francji i Włoch. — Żołnierze! iestecie rozwiązani od swojej przysięgi, iestecie rozwiązani przez Naród, przy którym zostacie Najwyższa Władza, iestecie nakoniec, gdyby tego nawet była potrzeba, przez własne wyrzeczenie się człowieka, który poświęciwszy miliony ludzi swej okrutnej dumie, nie umiał umrzeć, iak na Męża przystało.

„Narod powołuje Ludwika XVIII. na tron; iako Francuz rodem, wasza sława będzie dla niego chluba; iako potomek Henryka IV, będzie On miał iego serce i będzie kochał swoich żołnierzy i swój Naród. — Zaprzysięgniemy zatem wiarę Ludwikowi XVIII, i Konstytucji, którą nam ofiaruje; przypniemy te prawdziwie narodową kokardę, która zaciera ostatnie ślady rewolucji, dziś już zupełnie ukończoney; a wkrótce w uznaniu waszego prawego Króla, i miłości Ojczyzny, znajdziecie sprawiedliwą nagrodę waszych szlachetnych czynów.

(Podpisano) Marszałek Augereau
Szeff Głównego Sztabu Ducasse.

List Marszałka Suchet do Prezydenta Rządu Tymczasowego.

Monseigneur! Od dni 14tu nie odebrałem żadnego gońca, kiedy nakoniec w tej chwili otrzymuję list od J. W. Pana, wraz z doniesieniem o niespodzianych wypadkach, których Francya w tych dniach ostatnich teatrem była — Przemiana, tak ważna dla dobra Narodu, nie może nie być poćiechą każdego Francuza, a nasze własne uczucie skazuje nam obowiązki, iakich w tych ważnych okolicznościach dopełniać mamy. Ci którzy od lat 20tu walczą dla sławy, poświęcą bez wątpienia serce i rękę swoją szlachetnemu usiłowaniu, które dążąc do oddania nam mądrej Konstytucji, i powrotu na tron potomków Henryka IV, staie się rękoią pokoju Europy. W naszych obozach byliśmy zawsze wierni Francji, dzieliliśmy cierpienia Ojczyzny; dziś dziejemy nadzieie, a posłuszni iey życzeniom z iey głosem nasze łączymy. Chociaż byliśmy gotowi w nowych bitwach przełać resztę krwi naszej, iednakże miło nam jest położyć nareszcie kres tym nieskończonym mordom, zawiesić broń naszą, i wraz ze wszystkiemi Francuzami kosztować owoców trwałego i Francji godnego pokoju. — Jestem z uszanowaniem &c.

(Podpisano) Marszałek Suchet Xiążę (Duc)
Albufery.

Główna kwatera Narbonne 14go Kwiet. 1814.

Fontainebleau 21go Kwietnia. Dnia wczorayszego o godzinie 11 z rana wyjechał stąd Bonaparte ze swią 14tu powozów: na pocztach dla iego domow-

ników potrzebną po 60 koni. Kommissarze Mocarstw Sprzymierzonych, którzy mu towarzyszą, są, Hr. Szwałów, Baron Koller z Maiorem Hr. Clam, Półkownik Hr. Truchsess i Półkownik Campbell. W świetle Bonapartego oprócz czterech jego domowników znajduje się także jego piekarz; kilku wojennych Oficerów Francuskich, którzy mu towarzyszą, powrócić mają, iak słyhać, od miejsca, gdzie wsiadzie na okręt — Przy odjeździe mówił i żegnał się z przytomną jeszcze małą liczbą Gwardyi, która była w Fontainebleau, uściskał ich Jenerała, i ucałował Orła tego oddziału. — Wsiadłszy do powozu utracił udawaną spokojność umysłu, i tży płynęły mu z oczu. Kamerdyner jego Constant, pomimo znacznego podarunku, który od Bonapartego dniem pierwiey otrzymał, opuścił go i uszedł do Paryża. (Oestr. Beob.)

Gazeta Berlińska dodaje, że Bonaparte odbywa podróż w sześciu 6cio-konnych powozach, a za nim idzie 20 wozów z jego bagażami i służącemi. Jedzie powoli. Dnia 23 o godzinie 4tej po południu przejeżdżał przez Montargis, a nocował w zamku Briare. Przed odjazdem zatrudniał się wyszczególnieniem tego wszystkiego co z nim wzięść miano i największa część sprzętów pod jego własnem okiem upakowaną była.

Obiedwie twierdze na wyspie Elbie Porto Ferrarjo i Porto Longone, osadzone będą załogami złożonemi z wojsk Mocarstw Sprzymierzonych i z wojsk Francuskich.

W Ł O C H Y.

Gazety Wiedeńskie ogłosiły wiadomość Urzędową następują: Hrabia Bellegarde donosi, że na mocy zawartej w dniu 23 Kwietnia, z Wice Królem Włoskim powtórney wojenney konwencyi, oprócz twierdz Osopo, Palmanuova, Legnago i Wenecyi, które już dnia 20go Kwietnia zajęte zostały, jeszcze twierdze, Peschiera w dniu 25tym Kwietnia, Mantua 1go Maja, tudzież inne pozostałe warowne miejsca Królestwa Włoskiego, wojskom Austriackim mają być wydane. Równie też Medyolan i całe Królestwo Włoskie przez Austriaków w imieniu Mocarstw Sprzymierzonych osadzone będzie: Wojska zaś Włoskie do ostatecznego rozstrzygnięcia pozostaną w swoich teraźniejszych kwaterach, lecz pod rozkazy Hrabiego Bellegarde podane będą. (Tu następuje opis działań wojennych Króla Neapolitańskiego i Jenerała Nugent, które przed zawarciem pierwszej kapitulacyi miały, a które nie ważnego nie zawierają.) Oprócz tego Feldmarszałek Bellegarde donosi, że odebrał wiadomość od Lorda Bentinck, który dnia 16go Kwietnia, zdobywszy mocą kilka zamków, dnia 18go i 19go przez kapitulacyę osadził wojskami Angielskimi port i miasto Genuę.

Gazeta Tyrolu południowego pod 14tym Kwietnia z Liworno donosi. — Dnia wczorayszego o godzinie 2giej popołudniu przybyli tu z miasta Bastia Stołecznego wyspy Korsyki PP. Morelli, Negroni, Grezoni i Suchereau, jako Deputowani od Rządu tymczasowego wyspy Korsyki; od których dowiadujemy się, że mieszkańcy Bastii, sprzykrzywszy sobie uciążliwy Rząd Francuski, i oburzeni gwałtami, które wyrządzał Jenerał Berthier dla wybrania 500,000 franków, dnia 11go Kwietnia, zrobili powszechne powstanie. Kommandant twierdzy P. Launay, który miał 2,000 żołnierzy, rozkazał obrócić działa ku miastu, ale mieszkańcy już osadzili byli bramę Sgo Jerzego, i Jenerała Casalta, który na pomoc spieszył ogniem swoim przymusił do odwrotu. Cytadella była zdobytą, załoga rozbroioną i kommandant aresztowany. Toż samo miało miejsce w St. Fiorenzo, Capraja, Porto-Ferrarjo i w innych miejscach. Jenerał Berthier znajduje się w Ajaccio, i zdaje się chcieć bronić przeciwko mieszkańcom. — W Bastii ustanowiony został Rząd tymczasowy z 15tu członków, pod Prezydencyą P. Videau. — Deputacya ta wysłana została do Lorda Bentinck z prośbą o pomoc.

Z Padwy dnia 20go Kwietnia. Otrzymaliśmy z Florencyi następują odczwę:

Ferdynand III. z Bożey łaski Wielki Xiążę Toskański:

„Gdy Opatrzność Boska tak widocznie pobłogosławiła orężowi Mocarstw Sprzymierzonych, zrobiła go mocnym do oddania praw, iakie dawniejsi Władcy mają do posiadanych przedtém przez siebie

kraiów. Na skutek tego, Wyokie Sprzymierzone Mocarstwa postanowiły oddać mi moją Toskanią, wraz z innemi kraiami: mianuemy zatem, mocą niniejszego wyroku, Xięcia Rospigliosi, iako naszego Pełnomocnika do objęcia w naszym imieniu Toskanii i przyłączonych posiadłości. — Aż do naszego przybycia, które wkrótce nastąpi, będzie on sprawował urząd Jeneralnego Gubernatora i potwierdzi wszystkich publicznych Urzędników, których niewątpliwa jest wierność i przywiązanie do świętey religii Katolickiey, głęboko utkwionej w sercu naszym. — Feld. Hrabie Bellegarde naczelnemu dowódcy armii Włoskiej, porucza się przyprowadzenie do skutku niniejszego reskryptu. (z Gaz. Wiedeń.)

Po pierwszej umowie z Wice Królem Włoskim, mocą której wojska Francuskie do Francyi powracać miały, Wice Król wydał do nich następną odczwę:

„Żołnierze Francuscy! długie i okrutne klęski, uciskały oyczyznę waszą. Francya chce im położyć koniec powracając pod zbawczą zasłonę swojej starożytney tarczy. — Otrzymawszy wiadomość o tych wielkich przemianach, zwróciliście zaraz oczy ku ukochanej oyczyźnie, która was na łono swoje powołała. Żołnierze Francuscy, udacie się nie zwłocznie w drogę do swoich domów. Czułbym się bardzo szczęśliwym, gdybym sam mógł wam przewodniczyć, i niepowierzać nikomu innemu starania odprowadzenia na miejsce wypoczynku tak walecznych wojowników. — Lecz są inne obowiązki, które ode mnie tej ofiary wynagają. — Wierny, wspaniały i cnotliwy naród ma prawo do reszty moiego iestestwa, które mu od lat 10ciu poświęciłem. Dopóki mi wolno będzie pracować dla jego pomyślności, dopóty te trudy będą najmielszem zatrudnieniem moiego życia. — Żołnierze Francuscy! chociaż pozostaję pomiędzy Włoskimi ludem, bądźcie jednak przekonani, że nigdy wasza wierność i ufność, w pośród niebezpieczeństw i grożących politycznych stosunków, dla mnie okazana, i pamięci moiej nie zginie, i że moja wdzięczność i przychyłność, tudzież miłość i szacunek Włoskiego ludu wszędzie wam towarzyszyć będą” Mantua dnia 17go Kwietnia 1814.

(Podpisano) Eugeniusz.

(z Gaz. Wiedeń.)

N I E M C Y.

z Lubeki d. 2go Maja. Dnia 26go Kwiet. pomiędzy Cesarsko-Rossyyskim Jeneralem Hrabia Bennigsenem, a Marszałkiem Davoustem został zawarty rozejm na 10, a po dług innych, na dni 14cie. Ze strony Rossyyskiej traktował Jenerał Opperman, ze strony zaś Francuskiej Jenerał Loison. — Biała chorągiew powiewa w Hamburgu na wieży S. Michała. Głów na kwat. Jenerała Bennigseny znajduje się w Altonie.

z Bergedorf dnia 2go Maja. Klęski nasze zdają się tykać swojego kresu. Cała załoga Hamburgska, wszyscy Jenerałowie i nawet Davoust przypięli już białą kokardę. Co moment oczekujemy otworzenia bram tego tak długo nieszczęśliwego miasta. (z Gaz. Berl.)

W. B R Y T A N I A.

z Londynu d. 22go Kwiet. Pozawczoray Ludwik XVIII odprawił swój wjazd uroczysty do Londynu: Xiążę Regent wysłał przeciwko niemu paradne powozy Stanu, i sam potem dla powitania Króla aż do Staumore wyjechał. Eskorta, która otaczała powozy Królewskie, złożona była z całej kawaleryi; jaka się znajdowała w Londynie. Na ulicach stały w szeregach gwardye piesze. W średnim powozie siedział Król Francuski w sukni granatowej złotem haftowanej; Xiążę Regent w mundurze, Xiężna Angouleme i Xiążę de Condé. Z wielu domów powiewały białe chorągwie, na której widać było złotem wyszyte lilie. Ze wszystkich okien rzucano wieńce laurowe, i białe chustki były w poruszeniu. Xiężniczki Królewskie zaproszone były do Wielkiej Xiężney Oldenburskiej do Pulteney, aby stamtąd widzieć mogły ten wjazd okazały. Wszystko się odbyło w największym porządku, i na twarzy Króla Ludwika widać było tkliwe wzruszenie z powodu tej rzetelney radości, jaką mu okazywały wszystkie stany. Cały ten nakoniec orszak przybył do domu Crillon, gdzie Xiążę Regent wprowadził Ludwika XVIII. Tu do sta osób zgromadzoney Francuskiej Szlachty, Ministrowie Angielscy, i inne znakomite osoby powitały Króla Francuskiego.

Nazajutrz to jest 21go Ludwik XVIII wraz ze swoją familią oddał wizytę Xięciu Regentowi. Xiążę przyjął Króla przy wysiadaniu z pojazdu; w pałacu zgromadzeni byli Arcy - Biskup Canterbury, wszyscy bracia Xięcia Regenta, Ministrowie Gabinetowi, Lord Kanclerz i wszyscy wyżsi Urzędnicy Stanu. Xiążę zaprowadziwszy Króla do swojego Gabinetu zgromadził tam kapitułę orderu Podwiązki, do którego Król, z opuszczeniem, z powodu słabości zdrowia, przeciągłego ceremoniału, był przyjęty, a Xiążę Regent nowemu Kawalerowi orderu ofiarował jego znaki. Po powrocie z Kaplicy do Gabinetu Xięcia Regenta, Król Francuski ofiarował order S. Ducha Xięciu York. U stołu znajdowała się Królowa wszystkie Xiężniczki i Wielka Xiężna Oldenburska. Potem nastąpiła gala u Dworu, na której wyższa szlachta ukazała się w wielkich ubiorach.

Dziś d. 22go Lord Mer Londynu w gronie wszystkich Radców miasta udał się do mieszkania Ludwika XVIII dla złożenia temu Monarsze adresu życzeń mieszkańców Londynu z powodu jego powrotu na tron Francuski.

Dnia jutrzejszego, 23go, Ludwik XVIII odieżdża do Dover, gdzie wsiądzie na okręt dla udania się do Francji. Xiążę Klarencyi dowodzi eskadrą do eskortowania tego Monarchy przeznaczoną.

Twierdzą tu w Londynie, że Xiążę Berry, drugi syn Hrabiego Arcezy, za pozwoleniem Króla swojego stryja, jakoteż innych członków Familii Bourbonow, i najznakomitszych emigrantów Francuskich, którzy kontrakt małżeństwa podpisali, od kilku lat zaślubił sobie godną szacunku, lecz prywatnego stanu damę, z której ma troje albo czworo potomstwa.

W Parlamencie Angielskim dnia 21go Kwiet. P. Vithbread wyrzucał Ministrom, iż o projektowanym zaślubieniu Xiężniczki Galii z Xięciem Oranii Parlament, nie od Rządu, ale dowiaduje się z publicznych papierów Hollenderskich. Kanclerz Skarbu na to odpowiedział, iż dopóty w tej materji milczyć musi, dopóki od Xięcia Regenta nie odbierze rozkazu przełożenia tej rzeczy Parlamentowi. — Potym tenże P. Vithbread pytał, czyli w samej rzeczy Rząd Angielski przedsięwziął środki przecięcia wszelkiego handlu zbożem z Norwegią, i przymuszenia głodem tego kraju do przyjęcia politycznych przemian i stosunków? Kanclerz Skarbu na to odpowiedział, że punkt ten do rozwiązania był trudny, i że Parlament wiedział, iż Anglia gwarantowała traktat, według którego Norwegia przejść powinna pod panowanie Szwecji.

Osoby prywatne, które przed wstąpieniem na tron Bonapartego miały znaczne kapitały we Francji, nie tylko nie odbierały żadnych procentów, ale nawet ich kapitały przez Bonapartego za uległe konfiskacie uznane były; kiedy tymczasem kapitały poddanych Francuskich na bankach Angielskich, nie tylko zostały nie tknięte, ale nawet regularnie miały wypłacane procenta; te osoby w przeszłym tygodniu miały wspólne naradzenie się, i podały o to memoriał do Ludwika XVIII. Cały dług ma wynosić do dwóch milionów funtów szterlingów.

Spóźnione dóyscie depeszów z Paryża do armii południowej we Francji nie tylko było przyczyną krwi rozlewu nieużytecznego pod Tuluzą, ale nawet pod Bajoną. Załoga Bajńska w nocy z 9go na 10ty Kwiet. napadła niespodzianie na przedpocztę Angielskie, przy czém Angliacy stracili Jenerała Hay, Pułkownika Sulivana i od 5 do 600 ludzi zabitych, ranionych, albo w niewolę wziętych. Niemamy jednak jeszcze o tym wypadku urzędowych wiadomości.

Lubo Lord Wellington został wezwany do Paryża, pierwsi jednak zamierza sobie pojechać do Madrytu dla widzenia się z Królem Ferdynandem VII. Jeszcze dnia 5go Marca Gwardye Hiszpańskie wyszły z Madrytu dla przyjęcia Króla Ferdynanda. — Regencya Hiszpańska proponowała Stanom Cortes, aby na dochody roczne Króla wyznaczyły czterdzieści milionów realow (real mniej nieco niż złoty Polski) na jego Dwór siedm milionów, a dla każdego Infanta po 150,000 czerwonych złotych.

Odebraliśmy gazety Amerykańskie dochodzące do 15go Marca; nie zawierają one nic nowego; widać tylko, że P. Madison łagodniejszym zda się przemawiać tonem. Cóż będzie, gdy otrzyma nowinę o ostatnich wypadkach we Francji? (z Gaz. Berl.)

WIADOMOSCI ROZMAITE

— Gazety Warszawskie umieściły Najmilszowsz

Rozkaz naszego Monarchy, Najjaśniejszego Cesarza Alexandra, którym dla ulżenia Xięstwu Warszawskiemu uchyla się od d. 21 Maja (1 Czerwca) r. t. podatki, pod nazwiskami Czopowe wiejskie, Patentowe od Rzemieślników i Artystów, i fortyfikacyiny czyli osobisty, w ogóle ośm milionów złotych wynoszące. Inne postanowienia w tym Rozkazie umieszczone mają wszystkie za cel polepszenie bytu i szczęśliwość tego kraju.

— Donoszą z Brukseli pod 28 Kwiet. że Xże następca Szwedzki ma jeszcze zabawić w Paryżu aż do przybycia Ludwika XVIII. Gdy Xiążę ten w dniu 13 Kwiet. w nocy przybył do Paryża, Najjaśniejszy Cesarz Rossyjski zaraz nazajutrz zrana, bez wszelkiej okazałości raczył mu oddać wizytę, i długo u Xięcia bawił.

— Według doniesienia z Włoch, Ojciec Święty z Imola miał przybyć do Viterbo o dzień drogi od Rzymu, i tam oczekiwał na Kardynałów powracających z wygnania dla odprawienia uroczystego wjazdu. Lord Bentinck w Bolonii ofiarował Ojcu Świętemu imieniem Xięcia Regenta 50,000 czer: złotych na koszt podróży, a Król Neapolitański w całym swoim kraju nakazał uroczyste modły za szczęśliwy powrót Papieża do krajów swoich.

— Gazety Berlińskie donoszą, że Feldmar. Blücher d. 24 Kwiet. wyjechał z Paryża do Londynu, wezwany przez X. Regenta, który temu znakomitemu wojownikowi chce osobiście oświadczyć swój szacunek.

— Małżonka Ludwika XVIII nie żyje: pzed półtora roku Pani ta umarła w Anglii, ale dla trudnego związku pisma publiczne nie miały w ówczas o tém żadnej wiadomości.

— Arcy Xiężna Marya Ludwika ma tym czasem przebywać w Lintz.

— Gazety Wiedeńskie i Berlińskie opisują uniesienia radości, jakie panowały w Tuluzie, kiedy L. Wellington wszedłszy do tego miasta, doniósł obywatelom o nowej Rządu odmianie, i złożeniu Napoleona z tronu.

— Sławny i odważny Lainez, który w Grudniu ieszcze 1813 śmiał podnieść głos przeciwko Bonapartemu, został mianowany Prefektem Departamentu Girondy przez Xcia Angouleme.

— Posłowie Amerykańscy, PP. Bayard i Galatin którzy byli w St. Peterzburgu, przybyli w Kwietniu do Anglii.

— Królowa Etrury z synem swoim od półtrzecia roku zamknięta w iednym Klasztorze Mniszek w Rzymie, której Bonaparte, przyrzeczonej nawet pensji 400,000 franków nie wypłacał, została w Styczniu przez Króla Neapolitańskiego uwolnioną, i przebywa teraz w Rzymie wraz z Karolem IV. dawnym Królem Hiszpańskim.

Gazety St. Peterzburskie umieściły następny wyiątek z listu iednego Oficera pisanego z Paryża, dnia 30go Marca (11go Kwiet.). „Cóż mam powiedzieć o naszym nkochanym i wspaniałym Monarsze? Jak opisać ten stopień wielkości, którego On dosiagnął swoją sławą? Losy wszystkich Narodów są w Jego ręku. Jego skinienie jest dla nich prawem. Ubóstwia go Europa i sama nawet Francja. Trudno sobie wystawić, iakie widok iego wzbudza uniesienie w lek- kich Paryżanach. Nayspierwsze Damy po dwie i trzy godziny stoją częstokroć w oknach domów, aby tego Pana przejeżdżającego widziały.... Mówią, że Bonaparte o trzy pocztę od Paryża dowiedziawszy się o wejściu naszym do Stolicy, rzekł w rozpacz, Zgi- nąłem! — Tak jest: Paryż nie Moskwa!.. Paryż jest Francją, lecz Moskwa nie jest ieszcze Rossyą: i Rossyanie tego dowiedli. Jak miło jest teraz każdemu z naszych chlubić się tēm sławnem imieniem — Paryżanie chcieli zburzyć Statuę Bonapartego na wysokię kolumnie z bronzu stojącą: lecz Senat oparł się temu, i posąg ten ofiaro- wał naszemu Cesarzowi. Twierdzą, że będzie za- wieziony do Rossyi. Nasz ulubiony Monarcha prze- chodząc raz koło tej statuy, rzekł ze zwykłą sobie skromnością — Si j'etois placé si haut, la tete me tour- nerait. — W innym czasie, gdy mu pokazywano mię- dzy appartamentami jednego z pałacow Bonapartego, Salę pokoiu, rzekł: A quoi cette piece serroit à Bonaparte? — Bonapartego odsyłaia na małą wyspę Elbę, i Rząd Francuski wyznacza mu pensyą. On się na wszystko zgadza, okazując niepojętą małość duszy — I tegoż to człowieka nazywano Wiel- kim?

1 Kol
daży Dó
stanowio
B. P. W
z powo
ulegające
31m omi
te z po
tensyach
siujących
ność nale
nia onyc
osobiscie
Plenipote

1 Od K
ków Skarb
mianowane
we, a mia
stwo Salac
cze 3, Ko
mi, Chodz
Niw 141
groda k
nomia No
Lid z k
liszki 4 i
włoki ziem
łowcy 92
Dzierżawa
tych i Prz
Folwark H
li 6 dusz i
duższe się
przełaz
ne Kommi

2 Ko
wzywa
stecka
Poltuska
ti, do
miesiąca
też K
kondycy
wić. D

No 150.
2 Ro
wy Sad
Regestro
wał spor
lentym
gumilla
cznem
kim Ka
kiem Se
mi okoli
Testame
go Biska
i Order
ctu któr
ly Prezy
nuszko
gnionym
la 7 dn
Biskupa
Michala
sława H
go Podk
dziesięć
li adopt
prawia
kowie i
ki i W.
Testame

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

1 Kommissya za Naywyższym Ukazem dla przedaży Dóbr Skarbowych w Gubernii Wileńskiej ustanowiona ogłasza, że ponieważ majątki Jenerała B. P. W. Grafa Xawerego Niesiołowskiego, dotąd z powodu oddalenia się Jego za granicę konfiskacie ulegające, Imiennym Naywyższym Ukazem pod dniem 31m ominionego miesiąca Marca nastalym, są wyjęte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pre-tensyach do wspomnionego Grafa Niesiołowskiego stosujących się złożyli w Kommissyi Dokumenta realności należności swojej probujące, raczą dla odebrania onych iawić się do Kancellaryi Kommissyi, sami osobiście lub przez umocowanych do tego prawnie Plenipotentów.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

2 Od Kommissyi za Naywyższym rozkazem do przedaży majątków Skarbowych w Grodzie ustanowionej, czyni się wiadomo, że naznaczone na przedaży w Gubernii Grodzieńskiej majątki Skarbowe, a mianowicie: w Powiatach Grodzieńskim Woytostwo Sałackie 275 dusz, w Słonińskim Dzierżawy Lewkowie 3, Kokoszyce 44 dusz, Kowale osm wlok i 6 morgów ziemi, Chodziele pięć wlok ziemi, wieś Woytowo z Przysiołkiem Niwy 141 dusz, Ekonomia Słonińska 2,121. dusz. W Nowogrodzkim Woytostwo Nowogrodzkie 3 włoki ziemi, Ekonomia Nowogrodzka 111 dusz, Starostwo Cyryńskie 376 dusz: w Lidzkim Dzierżawy Ugołniki jedna włoka 5 morgów, Zahalski 4 i pół włoki, Likancy 3 włoki, Woytostwo Lidzkie 2 włoki ziemi. Starostwo Tuszomańskie 46 dusz, Dzierżawa Pielowcy 92 dusz, w Brzeskim Kolonia Radesz 19 wlok ziemi, Dzierżawa Radość 20 dusz, w Prużańskim Starostwo Rewiatyckie i Przysiołki od niego odeszłe, 566 dusz. W Wołkowyskim Folwark Biskupcy 89 dusz. W Kobryńskim Starostwo Kala-li 6 dusz i Folwark Czerniany 15 dusz: podług rewizyi 1811 znajdujące się. Mający zamiar kupić którykolwiek z wymienionych na przedaży majątków Skarbowych, mogą iawić się dla targów do teyże Kommissyi w każdym czasie. Dnia 17go Aprila 1814.

Gubernator Leszern.

Wice Gubernator Andrzejkowicz.

P O D R A D.

2 Kommissya Wileńskiego Prowiantarskiego Depo, wzywa życzących sobie podjąć się transportu z miasteczka *Merecza* do miast Xięstwa Warszawskiego *Poltuska* i *Wyżgorodka* chleba do 15,000 czterdzi, do targów na terminu aż po dzień 12ty tego miesiąca *Maja* mających się odbywać codziennie w teyże Kommissyi, gdzie każdemu będą obiaśnione kondycje tudzież ilość, gdzie wiele potrzeba dostawić. Dnia 2go Maja 1814.

Siódmey Klasy *Moysieiew*.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

No 150.

2 Roku 1814 miesiąca Aprila 29 dnia. Powiatowy Sąd Ziemski Wileński w Cywilnym porządku z Regestrow Summarynych za Aktorami rozpoznawał spory między WW. JPP. Maryanną Matką, Walentym Synem Moniuszkami, oraz Stanisławem i Bogumiłą z Moniuszkow Trzemeskimi Regent. Granicznymi Pttu Trockiego, a W. JX. Taulerem Wołczackim Kanonikiem Inflant: i W. JP. Hipolitem Wołkiem Sędzią Granicznym Pttu Nowogr: między innemi okolicznościami w pryncypalnym obiekcie o byłość Testamentu zesłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaseń: Kanonika Katedralnego Wileń: i Orderu S. Stanisława Kawalera zachodzące, in tractu którey Sprawy W. JP. Symplicyan Popławski był Prezydent Ziemski Pttu Lidzkiego od WW. Moniuszkow i Trzemeskich przez Pozew będąc pociągniętym, złożył Testament w dacie Roku 1809 Aprila 7 dnia w Wilnie Dattowany z podpisem JW. JX. Biskupa Wołczackiego i z pieczętarstwem WW. JPP. Michała Zyniewa Prezydenta Ziem: Wołkow: Stanisława Hromyki Sędziego i Wiktorego Bogusławskiego Podkomorzego Pttu Kobryń: będący, i przy onym dziesięć sztuk Annexow ku probacyi nieważności czyli adoptacyi pomienionego Testamentu, zatym rozprawiające się strony, jako to: WW. JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, oraz W. JX. Kanonik Wołczacki i W. Sędzia Wołk zrzekli się skutkow takowego Testamentu i W. Prezydenta Popławskiego od assy-

stency między niemi prowadzonego Cywilnym porządkiem procederu uwolnili, a W. JX. Taulery Wołczacki Kanonik lokacyi Testamentu i Annexow żądał, przeto Sąd Ziemski Wileński lokacyą w Kancellaryi wszystkich papierow przez W. Popławskiego złożonych uznawszy, osobną w tym obiekcie Rezolucyą postanowić zadekłarował; na skutek czego poniższy ogłasza wyrok — Ponieważ wyżej datą wymieniony Testament dla różnych osob wielorakie zajmuje Donacye, a mianowicie dzieciom JPana Michała Wołczackiego Skarbnikowicza, Jakubowi i żenie jego Hofmanom, JP. Andrzejowi Łukaszewiczowi, W. JP. Adamowi Sołtanowi Marszałkowiczowi, WW. Hipolitowi i Wiktorii Wołkom, W. JP. Antoniemu Popławskiemu, W. JP. Symplicyanowi Popławskiemu, dzieciom W. JP. Antoniego Wołczackiego, JPP. Walentemu i Karolowi Moniuszkom, JPanie Bogumile Moniuszkownie, JP. Marcyannie Moniuszkowej, JPP. Janowi, Wincentemu i Mikołajowi Wołczackim, JPP. Tadeuszowi i Michałowi Popławskim, JPP. Janowi i Petroneli z Wołczackich Karpowiczom, JPP. Fabianowi i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczom, WW. JPP. Zienkowiczom z Wołczackiej rodzący się, W. JP. Cypryanowi Wołkowi z Wołczackiej rodzącemu się i Siostron onego, XX. Dominikanom Wileń: S. Ducha, XX. Bernardynom Wileń: XX. Karmelitom Ostrobramskim i WW. SS. Wileńskim, JXX. Franciszkanom Wileń: JX. Koniuszewskiemu, oraz sługom P. Zukowi byłemu Ekonomowi i P. Ostrowskiemu, tudzież poddanym Suderwianiskim Krzysztofowi Szwedowi, Stanisławowi Kuchmistrzowi, Lokałowi Kazimierzowi Jurcewiczowi, Kuczerowi Stanisławowi, Furmanowi Baranowi, a zatym bez ogólnego zebrania się Donataryuszow onieważności Testamentu przez kilka tylko osób zapowiadanej definiować nie wypada, oznaczenia zaś różnym Donataryuszom summ i aktorstwo Dóbr pryncypalnie obciążać może majątność Suderwę w Powiecie Wileń: sytuowaną przez W. JX. Kanonika Wołczackiego ad praesens possydującą się — Zatym Sąd Ziemski Wileński wszystkich przez Testament zajętych Donataryuszow adcytować do Sądu swojego W. JX. Tauleremu Wołczackiemu Kanonikowi Inflant: do jednoczasowej i nayrychleyszey z Reiestrow Takto-wych rozprawy poleca, i jeśliby wszystkich Donataryuszow formalnemi pozwami adcytować nie mógł, Edyktalne trzykrotne wydać dozwala, dla uwiadomienia zaś wszystkich interessujących, takową Rezolucyą z upewnieniem, iż w każdym czasie wolne jest w Kancellaryi przejrzenie Testamentu i Annexow, do Gazet Kuryera Lit: niezwłocznie podać postanawia.

Tomasz Wilejko Prezydent.

Kanutt Romanowicz Sędzia,

Józef Xiąże Giedroyc Sędzia.

Mateusz Czyż Sędzia.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star. Abrahama Leybowicza Słazberga Obywatela Wileńskiego naznaczony, w powtórny terminie ad fundum Kamienicy w Mieście Wilnie za Zamkową Bramą sytuowanej w zupełnym komplecie zebrany, z powodu zaszłej śmierci Aktora, dla pozostałych dwóch jego Córek Star. Hody-Hendy, i Sory-Kieyli Abrahamowien współ z dodanemi Opiekunami rozprawiających się, kopią z Spraw przez wszystkich Kredytorów i Pretensorów do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej złożyć się powinna uznał, i ostateczną rozprawę do dnia 20go Junii roku terazniejszego 1814 prorogował, żeby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie z iakiegokolwiek bądź źródła pretensye do majątku po zesłym Star. Abrahamie Leybowiczu Słazbergu pozostałego uraszczać mogący pod upadkiem swych pretensyów do jednoczasowej łączyli się rozprawy, ninieyszą zawiadamia awizacyą.

3 Roku 1814 Marca 10go dnia, Sąd JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Taxatorsko-Exdywizorski w przewodni Dekretu Sądu Głównego Departamentu Cywilnego roku 1811 Xbra 20go dnia zakroczonego Taxę i Exdywizyą majątku Dóbr Niewordzian i Dymayć WW. JPP. Michała i Ludwiki Chormańskich Sęstwa był. Grodz. Telszewskich naczynającego ad fundum Dóbr Niewordzian przybywszy Akcessoryiny postanowił wyrok, przez który wyrażone Dobra z pod posesyi Debitorów odiawszy dostateczną odpowiedź mającym pretensorom w Administracyą poruczył — Geometrów na wymiar onych i komportacyą Dokumentów pretensorstwo oraz ilość funduszu Debitorów wyjaśnić mogących do Kancellaryi Grodzkiej Powiatu Telszewskiego w przeciągu od dnia 20go Aprila do dnia 1go Maja przeznaczył, termin powtórnego zjazdu do 5go Junii roku idącego zakreślił, i gdyby w tym czasie wszyscy Pretensorowie z swoimi dowodami stanęli sub amissione causae zastrzegł, o czym trzykrotnie przez Kuryera Litewskiego zawiadomić Publiczność postanawia.

Prezydent Ziemski Powiatu Szawel. i Exdywizor. Kownacki.

Mikołaj Szukszta Prezydent Ziem Pttu Telszew. i Exdywizor.

Jakub Mackiewicz Prezydent Grodzki Telszew. i Exdywizor.

Grodzki i Exdywizorski Regent Bohdanowicz.

O S W I A D C Z E N I E.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całego Rosyja

Excerpt Oświadczenia w Protokole Manifestowym Sądu Głównego Departamentu drugiego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w dacie niniejszej piszący się zapisanego, pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej R. 1814 Aprila 24 dnia wydan.

R. 1814 miesiąca Apr. 20 dnia. Niżej podpisany czynię oświadczenie w rzeczy następnym opisanem objaśnionej. Stefan i Elżbieta z Gąseckich Szwykowscy Skarbnikowie Troccy w ciągu życia swojego wspólnie zebrany majątek ziemny i ruchomy w roku 1766 Apr. 6 dnia przez Dokument między sobą zawarty, tegoż roku i miesiąca 8go dnia w Ziemstwie Wilkomirskim przyznany, a w R. 1798 7bra 25 dnia do akt Trybunału Littgo przeniesiony postanowili, (w przypadku nie zrobienia późniejszych dyspozycji) w sukcesji zostać w równy dział obu rodzinom to jest Szwykowskim i Gąseckim. Stało się, iż żeszła Elżbieta z Gąseckich Szwykowska przeżywszy męża swojego bez dyspozycji dni życia swojego dokończyła w R. 1811. Skutkiem zatem Dokumentu powyższy wyrażonego obie rodziny do Dóbr Czabiszek w Powiecie Wileńskim i teyże Gubernii położonych zjechawszy się, robili różne umiarkowania, administracyą majątków stanowali, a na koniec w R. 1813 w Maju w tychże Dobrach zebrawszy się, dział tymczasowy uczynili. Oświadczający się mając w małżeństwie Dominikę z Michała Gąseckiego Sędziego Grodzkiego Wilkomirskiego brata żeszłej Szwykowskiej rodzącą się, nie rozumiał aby bracia rodzeni żeszłej zony Stanisław i Szymon Gąseccy w dział sukcesy wchodzący zapomnieć mogli o synie Julianie Cholewińskim z siostry urodzonym, i spodziewał się, że zgłosić się nie zapomną o wydanie plenipotencji, aby dział mogli czynić w schedzie po Michała Gąseckiego Sędziu Grodzkim Wilkomirskim wspólnie z rodzeństwem dalszym w osobach trzech, lecz kiedy z ustronia wystarano kopia działu tymczasowego w R. 1813 w Maju w Czabiszkach między rodzinami Szwykowskich i Gąseckich postanowionego, ręk oświadczającego się doszła przekonywa, że wszystkie czynności między rodzinami były bez wymienienia sukcesy z głowy Dominiki z Gąseckich Cholewińskiej na Juliana syna spadłej, a WW Stanisław i Szymon Gąseccy schedy na siebie przyjmując jakby nienależnym do nich Juliana Cholewińskiego z siostry Dominiki rodzącego się w Dokumentie wyrazić czy zapomnieli, czyli nie chcieli wspomnieć, z obowiązku zatem opieki nad małoletnim synem swym Julianem znajduje się w konieczności wszystkie dotąd układy między rodzinami WW Szwykowskich i Gąseckich czynione na krzywdę małoletniego Juliana Cholewińskiego bez wiedzy jego Ojca przez niniejsze Oświadczenie co do schedy na jego spadek mogącej z ogólnego majątku za nieważne ogłosić, i takowe Oświadczenie mieszkać w Gubernii Grodzińskiej w aktach Sądu Głównego 25go Departamentu mieszcząc, do wiadomości publicznej podać. Pisan jako wyżej. U tego Oświadczenia podpis następny: Marcin Cholewiński. (L. S.) Zgodno z Protokolem manifestowym świadczę, Józef Rakowski Regent.

O S T R Z E Z E N I A.

1 W roku terazniejszym pierwszych dni Marca Starozakonny Enoch Berkowicz Palastyn wyjeżdżał w te miejsca, gdzie Star. Symson Abramowicza Kupca i Obywatela Wileńskiego mieszkają Debitorowie, i oświadczył się, że ma znanie z nimi — Czem powodowany Symson Abramowicz dał mu Obligi — Jeden od Chor. Rudominow z terminem opłaty dnia 17 Junii, 1811 na czer. złt. 290 i osobno dwie karty i list, a jedna z tych karta na rubli 96, druga na złt. 56, a list na złt. 125, — Drugi Oblig od Szemio-

ta na czer. złt. 60 — Karta od Bystrama na złt. 824 Karta Janczewskiego na złt. 463 gr. 10 — Karta Białozora Marszałka na Rubli 110 i dopisek na rubli 15, Karta Brunetta na rubli 60, i nadpłaty rubli 21, które to Obligi i karty Palastyn wzięwszy do siebie i zadeklarowawszy wydać rewera, tego nie uskutecznił i z miasta wydalil się — Teraz zaś powróciwszy, gdy ani rewera, ani obligow nie oddał — Symson zrobił wniesienie w Grodzie Wileńskim, zyskał registr taktowy, i wolne udanie się do Policji o zatrzymanie osoby — Aby zatem, nim ostateczna nastąpi rozprawa, nikt z Palastynem o wyżej wyrażone Obligi żadnych nie robił układów, niniejszemu zawiadamia.

Symson Abrahamowicz.

1 Niżej podpisany celem upewnienia należności rubli srebrn. 1,100 na kamienicy w Wilnie Nrem 351 oznaczony po zeszytach Jakubie i Katarzynie Lisowskich i za ich dług przez Sukcessora JP. Stanisława Lisowskiego wydanym poświadczonej Obligiem, jako istotny kredytor, aby nikt z czyniących Interessa z pomienionym Lisowskim, o tém co się wyżej namieniło, niewiadomością nie wymawiał się, niniejszą do wiadomości każdego podać publikatę — 1814 Aprila 28 dnia.

Jakób Poptawski.

N. 192.

A W I Z A C Y A

2 Po zmarłym w Mieście Wilnie Pietrze Dunalskim pozostały majątek, to jest: Dworek pod Nrem 772 sytuowany, i rozmaita ruchomość, na skutek komunikacyi Pollicji Mieyskiej Wileńskiej delegowanego, Inwentarzem opisany został; z którego, Dom pomieniony dla nienaydowania się Sukcessorów, do przybycia onych tymczasowie w Administracyą Urzędową poruczony; a ruchomość izby korupcyi niepodpadała, na wyprzedaż przez Publiczną Licytację przeznaczoną została — Do iakowego aktu Licytacji ruchomego majątku na rozpoczęcie onego w Ratuszu Wileńskim, Magistrat dzień iedynasty miesiąca Maja terazniejszego 1814 roku naznaczył, i o takowej odchodzić mającej Licytacji, iako też dla wiadomości bydź mogących Sukcessorów zmarłego Dunalskiego, aby się iawili niezwłocznie z dowodami dla osiągnięcia po zmarłym Dunalskim majątku, do Magistratu; wydać Publikatę przez Gazetę Kuryera Litewskiego postanowił — W iakowym celu niniejsza awizacya po trzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza się — Dnia 25go Aprila 1814 roku.

Szymon Giec Bur. M. W.

Regent Marcin Pozlewicz.

2 Domka Jałkowski służący u W. Podbereskiego za Strzelca, miał razem pod swoim dozorem i kredens — Ten nie wiadomo z iakich przyczyn z dnia 19 na 20 Aprila z majątności Nowey Pielassy zbiegł, zniósł liberyą nową sukna szaraczkowego, oraz dalsze odzienia Skarbowe, nadto wiele rzeczy pod swoim zawiadywaniem mając, nie zdał, i nie wiadomo, czy z sobą uniósł, czyli roztrwonil, iako to ze srybra stołowego, i dalszych sprzętów, ten zbieg mówi tylo po Rusku, strzedniego wzrostu, ciemnych włosów, wasy russe, ślepy na lewe oko, mający fuzy i torbę strzelecką, ktoby takowego zbiega postrzegł, raczy zatrzymać i do wyżej wyrażonego miesca dostawić, za co przyzwolitą odbierze nadgodę

2 Po zeyściu JP. Jana Sakowicza, na usługach piszącego się będącego, wzywają się Sukcessorowie, aby dla osiągnięcia spadków, z prawnymi dowodami, iawili się do majątności swojej Antonosza w Powiecie Wilkomirskim leżącey.

Michał Römer Konsyliarz Stanu i Kawaler.

2 JW. Józef Hrabia Mostowski, zrzekając się majątku swego na Synów swoich, zastrzegł Dokumentem roku 1809 Pazdziernika 18go dnia w Ziemstwie Zawileyskim przyznany, od tychże sobie wydanym, iż pod utratą daru, obowiązani są: wnaszać co rok Jemu pewną summe, nie mogą do lat 25 wieku swego zaciągać długi, i w urzędzeniu się oraz zściąganiu kapitałów, nic bez zezwolenia niżej podpisanego stanowić; stosownie do czego w Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 25go Departamentu, roku idącego miesiąca Marca uczynione przezemnie oświadczenie, iakową wiadomość mam honor udzielić Publiczności.

Wincenty Weyssenhoff.